

teprve na námitky vypovídaného a to ještě v ten smysl, že ho sice uznává za nájemníka, ale nikoli bezvýhradně, nýbrž jen pro účely tohoto sporu. Námitka žalovaného byla oprávněna, což musilo míti za následek prohlášení bezúčinnosti výpovědi.

Čís. 13007.

Bylo-li právo chudých odňato, není, třebaže se tak stalo teprve druhou stolicí, dovolací rekurs vyloučen.

Na udělení práva chudých mají nárok jen osoby fyzické, nikoliv i konkursní podstata (její správce).

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1933, R II 407/33.)

Ve sporu Dr. H-a jako správce konkursní podstaty inž. W-a proti firmě Z. nevyhověl s o u d p r v é s t o l i c e návrhu žalované firmy, by bylo žalobci odňato právo chudých. R e k u r s n í s o u d odňal žalobci právo chudých. D ů v o d y : Pro otázku, zda jest povolití právo chudých, jsou podle § 63 c. ř. s. směrodatnými ohledy na výživu, tedy znaky ryze osobní. Z toho vyplývá, že právo chudých lze udělití jen osobám fyzickým, nikoli však útvarům jiným, jakým jest konkursní podstata. Správce konkursní podstaty jako takový nemůže přijíti v úvahu, ježto předložené potvrzení okresního soudu ze dne 21. dubna 1933 se nevztahuje na majetkové poměry správce konkursní podstaty. Bylo proto důvodnému rekursu vyhověti, ježto již od počátku scházely předpokládané zákonné podmínky (§ 68, druhý odstavec, c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Z ustanovení druhého odstavce § 68 a druhého odstavce § 72 cřs. vyplývá, že zákon vylučuje právo ke stížnosti na soudní rozhodnutí jen, bylo-li právo chudých uděleno, ať první nebo druhou stolicí. Bylo-li však právo chudých odňato, třeba se tak stalo teprve druhou stolicí, jako v souzeném případě, není dovolací rekurs vyloučen. Ve věci samé jest souhlasiti s názorem rekursního soudu, že jen osoby fyzické mají nárok na udělení práva chudých, jakž plyne z ustanovení § 63 c. ř. s., poněvadž zákonem stanovené měřítko pro udělení práva chudých, totiž zkrácení nutné výživy potřebné pro stranu práva chudých se domáhající a její rodinu, nelze použítí na konkursní podstatu a jejího správce jakožto jejího zákonitého zástupce.

Čís. 13008.

Učinil-li žalovaný ve sporu o vyklizení, neoceněném nad 300 Kč, mezitímní určovací návrh, by bylo zjištěno, že mezi stranami je po právu nájemní smlouva, a ocenil zájem na určení nad 300 Kč, určují se řízení i opravné prostředky zvlášť pro žalobu a zvlášť pro určovací návrh podle výše částky, na kterou byl zájem na určení oceněn.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1933, R II 420/33.)